

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2.25, en franco per post f 2.50. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaars en Postdirecteuren in het Rijk.

Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboortens- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 5 regels f 1.25 is, en voor elke regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. regelregt voor iedere plaatsing. Brieven franco.

NIEUWSTIJNDINGEN.

DUITSCHLAND.

Men hoort in Duitschland, vooral in de westelijke en noord-westelijke streken veel spreken over eene algemeene marine. Men klaagt aldaar dat de Deutsche Staten niet anders in bijna alles verenigd zijn, alleen op zee van elkander verwijderd zijn. Noord-Amerika, zegt men, is in dat punt en in de posterijen ons vooruit, zoodan wij ons overtreffen laten door een volk, hetwelk vergelijking met ons, slechts zoo kort bestaat. Indien de Staten, die zoo veel met elkander in aard, afkomst, dienstdienst, en meer andere zaken verschillen, zulk eene algemeene marine hebben en met dezelve zoo veel vooruit gaan, waarom zorgt Duitschland ook niet daarvoor? Het is dus te wenschen voor het algemeene nut van Duitschland, dat spoedig eene zoodanige zeevaart worde ingesteld.

ENGELAND.

Londen, den 13. Augustus. De hoop, die wij, bij vorig berigt, omtrent de onlusten te Manchester, hebben gegeven, namelijk dat dezelve van geene verdere uitbreiding zouden zijn, is ongelukkig verre van zich bevestigd hebben; de woelingen hebben zich in tegendeel eene verschrikkelijk toenemende woede over den ganzen omtrek verspreid. Het toezenden van troepen en in dienst stellen van eene magt van 2500 buitengewone bewaarders, heeft tot dus verre niets anders uitgerigt, dan de vernielingen van fabrieken en molens vergezeld te zijn van geweld, die aan de beide partijen doodelijke wonden kosten. Het geheele graafschap van Lancashire is in rep en roer.

Den 10. hoopte men nog, dat de krachtdadige maatregelen van het gouvernement de muiters met schrik zouden doen en in toom zouden houden, maar den 11. zag men reeds des morgens ten 5 ure bij hoopen zamenrollen, de eerste aanval in Manchester zelfs was op eenige der zijde-molens in Silverstreet, die het gewaagd hadden aan het werk te gaan, en voorts op onderscheiden fabrieken. Op ieder punt hebben zij sterken tegenstand van regeringwege gevonden, maar ook zij schenen brutaal om toe te geven en men vreesde zeer, dat de niet zonder eenig bloedig gevecht zou afloopen. De stad van de stad is zoo verward, dat de nachtwachters alhierden reeds sedert drie nachten hunne gewone plichten hebben gestaakt, om zich met de verdere gouvernements-troepen en corps te vereenigen en door geschutzte de voornaamste punten te verdedigen. Het ongeluk is, dat, zoodra enig punt behoorlijk versterkt en verdedigd is, het g-e-poe-pel zich van daar verwijderd, om elders eenen aanval op eenig onverdedigd punt te doen.

Townhall, te Lifford, te Stockport is het al het meest uit laatstgemelde plaats wordt zelfs gemeld, dat men beducht was voor eenen aanval op den Sheffield, dat tot vernieling van denzelfden, om dat er gezegd wordt dat langs denzelfden versterking van troepen zou worden gevoerd.

Men ontvangt men, te midden van deze droeve omstandigheden, uit al de landbouw drijvende distrieten de volgende berichten omtrent het overheerlijk staan van de velden, welken men hoopt, dat de woelzieke rustverwekkende toech wel zoo wij zullen zijn, van niet te verachten.

Schotland vreesd men dat het oproer tot de voorbode en burgten van Aberdeenshire en Forfar zou overgaan. Vooral in deze oogenblikken verdient de algemeene verspreid gerucht opmerking, dat lord Althorp van de staat zijner gezondheid, den 10. kan worden gegeven heeft om als opperbevelhebber te worden ontlast, en dat het opperbevel nu door sir R. Peel den hertog van Wellington

aangeboden is, door wien het, wel ongaarne, maar uit aanmerking van den verontreinigden staat der Landen, den ook aanvaard zou worden.

De oppositielieden vinden in de gebeurtenissen der laatste dagen hunne voorspelling bewaarheid, dat ernstige troebelen zouden uitbreken, bijaldien de Regering het Parlement uiteen liet gaan alvorens maatregelen tot verlichting van den nood der arbeidende klassen genomen te hebben. Verder weiden zij uit over hetgeen zij het hoogst onbeduidende der troonrede noemen, en over het misnoegen dat door de belasting op de inkomsten onder de meer gegoeden is opgewekt, waarom zij gelooven dat die wet eerlang beduidende wijzigingen zal moeten ondergaan.

Men weet, dat de Koningin van Engeland de min voor den prins van Wallis had gekozen uit het vrouwelijk personeel, behoorende tot de dienst van koning Leopold, te Claremont; de door H. M. gedane keus werd door den doctor Coeck goedgekeurd. Ten dage van den doop had die vrouw eene belooning van 150 p. s. ontvangen, en al de geschenken, welke haar sedert ware toegekomen, bedroegen 500 p. s. Men schat hare voordeelen op het oogenblik, dat de prins van Wallis zoude gespeend worden op 2000 p. s. Deze vrouw heeft ten gevolge van haar voorzigtigheid en haar overmatig gebruik van sterken drank al deze voordeelen verloren.

De Standard behelst hetgeen volgt.

Onze lezers herinneren zich wellicht de omstandigheden der schipbreuk op de Chinese kust van het schip Kite en de zwaarte van de wrede behandeling door de Chinezen gepleegd jegens den persoon der echtgenoot van kap. Noble, die gedurende eenen tijd van zes weken in eene kooi is opgesloten geweest. Het uit die oorden aangekomen schip Wellesley heeft onder andere merkwaardigheden, die kooi medegebragt, welke de algemeene nieuwsgierigheid in eene hooge mate opwekt.

Om zich een denkbeeld te vormen van de kwellingen, welke de verheven kinderen van zon en maan den in hunne handen vallende Engelsen doen ondervinden, zal het genoeg zijn te weten, dat deze uit zware planken zamengestelde kooi slechts twee voet acht duim hoog, en vpet zes duim breed en twee voet vier duim diep is, hebbende in het bovenste gedeelte eene opening waar het slagtoffer zijn hoofd kan doorsteken, die, aldus van alle kanten ingesloten, ziltten noch staan kan. De positie van den ongelukkige, die daarin opgesloten is, moet verschrikkelijk wezen, zoodat het moeijelijk is te begrijpen hoe deze rampralige vrouw deze behandeling zoo lang heeft kunnen verduren. Dit bewijs van Chinese menscheit zal in het Britsche museum worden geplaatst.

De Singapore press, van 21 April, deelt eene nieuwe Chinese proclamatie mede: » De keizerlijke commissaris en schrikverbreidende bevelhebber I-ti-kiang, en Ti-achun en Wan, zijne medehelpers, doen kond en te weten. Naar het schijnt bevinden zich onder de zwarte barbaren (Indische soldaten) vele ingeboren des lands, die, nadat zij in de handen der Engelsche rebellen geraakt zijn, in hun uiterlijk en kleeding zoodanig zijn veranderd, dat zij niet herkend kunnen worden. Door deze rebellen tot lage diensten gedwongen, worden zij hard onderdrukt, en hebben het vooruitzicht, op den dag des gevechts in de voorste rijen gesteld te worden, zoodat zij aan het grootste gevaar van den aanval zijn blootgesteld, of, als zij terugwijken, dan moeten zij vreezen door hunne onderdrukkers gedood te worden. Niet instaatich door de taal verstaanbaar te maken, en zonder hoop zij te worden, zijn zij inderdaad te bejammeren. Ook onder de roodborstige barbaren zijn er eenige die door deze rebellen uit andere landen zijn weggesleept en hen slechts gedwongen volgen, zonder aandeel aan hunne plunderingen. Waarom zouden deze nog langer in dienst blijven? Daarom nu geven wij deze duidelijke proclamatie. Wanneer in een gevecht roode of zwarte barbaren, wanneer zij aan land zijn, hunne wapenen wegwerpen, op de knieën vallen en zich onderwerpen, of wanneer zij op het water drijven en weigeren vuur te geven, dan zal hun leven altijd gespaard worden. Daaren tegen, ieder, die een groot barbaars (een officier) gevangen neemt en uitlevert, met hooge waardigheden

beloond worden. Even zoo zal hij die een der gemene deivels (of matroos) gevangen neemt, zijne kleding en wapenen, en een groot deel van zijn uitlever, die zal afgezien aan boord van hetzelfde bevoerde goederen de zijne mogen noemen. Gedraagt u daaraan: dit is een bijzonder edict. Gegeven in het 21ste jaar Tschwang, den 12 maand, den 12e dag.

FRANKRIJK.

PARIS, den 13. Augustus. Een brief uit Londen beweert, dat de Koningin op nieuw bijna vier maanden zwanger is. De Globe had reeds bevestigd op zulk eene omstandigheid gezinspeeld met de uitdrukking, dat H. M. eenen nieuwen hinderpaal tegen de mogelijkheid der troonbeklimming van den Hertog van Cumberland bereide.

Volgens de jongste berichten, welke men over Engeland uit het eiland Hajiti ontvangen heeft, wordt de schade, welke de aardbeving aldaar veroorzaakt heeft, op twee miljoen dollars begroot; acht duizend menschen zijn er bij omgekomen.

Het gerucht wil, dat de Heer Guizot ten einde aan Groot-Brittannië eenige verlichting toe te brengen, in het overgroot getal van ambachtlieden zonder werk, die er van gebrek omkomen, aan het Engelsch gouvernement vergund zou hebben, 30,000 ambachtlieden uit de 3 rijen in Frankrijk te laten binnen dringen, en dat deze vreemdelingen deels in de fabrieken, deels aan de groote werken der spoorwegen, en deels aan de fortificatien van Parijs bezigheld zouden worden.

Men schrijft uit Nancy van den 11. deser: Den 4. deser heeft er in het bosch van Saint-Ramimont eenen verschrikkelijken moord plaats gehad. De Wed. Forget leefde sedert lang in een onvrozenlijken haat met mej. Prud'hom en diens dochter, tot dat het toeval deze drie vrouwen op den vroege morgen van den 4. deser in het bovengenoemd bosch bij elkander bragt. De vrouwen Prud'hom grepen terstond bij het zien hunner vijandin steenen op, om de Wed. Forget daarmede te werpen. Deze viel spoedig onder de vrucht der steenen, en is op deze wijze geheel door de beide vrouwen afgemaakt. Den volgende dag is het lijk door de boschwachters gevonden; het was echter allerleedijgend verminkt, zoo dat dezen in het eerst haar niet herkenden.

BELGIE.

Uit Doornik schrijft men, dat vele Belgische werklieden, uit gebrek aan werk, naar Frankrijk vertrekken. In dit jaar zijn van Moorsele sileen meer dan 200 werklieden naar Halluin, (Frankrijk) verhuisd.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 15. Augustus. Men verneemt, dat Z. Exc. de Minister van Justitie zich nog in deze week voor eenige dagen op reis zal begeven, men reijst tot het doen van een inspectie der gevangenissen in de provincien Groningen en Vriesland.

Men verneemt, dat het ontwerp, van het tweede boek des strafwetboeks, ter perse is, en dat het eerstdaags, aan de Staten-Generaal zal worden rondgedeeld.

Vier Belgische stroomers zijn dezer dagen aan de grenzen van Noord-Brabant, door drie Nederlandsche opzieners van de jagt ontmoet geworden, en hebben een derzelve zonder eenige de minste provocatie of aanleiding, doodgeschoten. De daders schijnen bekend te zijn, en van het geval is aan de Belgische Regering kennis gegeven. Men verwacht, dezerzijds dat men te dezen aanzien van de zijde der bestuurs te Brussel, alle mogelijke hulp zal erlangen, om de misdadigers hunne welverdiende straf te doen ondergaan.

Naar men verneemt zal de geregelde dienst, met den Spoorweg van Amsterdam naar Leiden, op aanstaanden Woensdag een aanvang nemen en wel, zes malen daags van Amsterdam naar Leiden, en zes malen van Leiden naar Amsterdam. Er zullen van Rotterdam, Delft en 's Gravenhage diligences op alle deze treinen vertrekken; zullende de meeste der bestaande diligencie-diensten, voorloopig ook naar Haarlem en Amsterdam blijven doorreizen, zoodat het aan de verkiezing der reizigers wordt overgelaten al dan niet van den Spoorweg gebruik te maken.

— Als een bijzonderheid wordt ons uit Brielle gemeld, dat in die stad, in den morgen van den 3n Augustus 1842, des morgens omstreeks negen ure, een gerucht liep, dat er weder brand in den koepel van den grooten kerktoeren was, waaraan men zoo veel geloof moest hechten, dat verscheidene personen die zulks ook opmerkten, zich naar boven spoedden, om daar aan de oorzaak te onderzoeken. Maar hoe zeer was men verwondeld, toen men hoven komende ontdekte dat deze vermeende brand niets anders was, dan een onnoembaar getal muggen, die in en uit den schoorsteen of trog van den koepel vlogen. Dat het getal dezer diertjes uit miljoenen moest bestaan is ligtelijk te begrijpen. Wanneer men zich voorstelt dat van beneden (zelfs van eenen grooten afstand gezien), die verzameling als een zwarte rookwolk zich vertoonde.

GOES, den 15. Augustus. De bonglaar neemt in dit eiland steeds toe, en is ook in den omtrek der Stad algemeen. Tot nog toe schijnen de paarden alleen vrij te blijven. Maar zoo sterk is de besmetting dat zelfs kippen, die uit de bakken van aangetaste larkens drinken, of in weilanden loopen, waarin het speeksel van ziekelijke paarden gevallen is, ziek zijn geworden en gestorven zijn.

— Hoewel de schoone zomer zeer gewenscht is voor de inzameling van den Oogst, wordt echter ten tweeden male in dit jaar in ons eiland gebrek aan drinkwater voor mensch en vee gevoeld. Een spoedige regen zou voor het uitgezaaide koolzaad en de nog te veld staande aardappelen meêr zeer noodig zijn.

VLISSINGEN, den 13. Augustus. Volgens particuliere berichten, is Z. M. Iregat de Ryn, gekommandeerd door Z. K. H. Prins Hendrik der Nederlanden, van Petersburg vertrokken, en op deszelfs terugreis naar deze zeehaven.

— Het navolgende ongeluk heeft een talrijk huisgezin genoezaam in ellende gedompeld. Schipper *Michiel Hart*, voerende de vrouw *Johanna Cornelia*, varende met den brievenpost van Neuzen op Ellewoutsdijk, werd op Donderdag den 11 dezer, door een tjalk gevoerd door Verschuure van *Waspik*, niettegenstaande hij den schipper van die tjalk dringend toeriep af te houden, op de hoogte van Rammekens overzeild; het ranke vaartuig sloeg weinige oogenblikken daarna genoezaam verbrijzeld tegen den wal, waar het schipper *Hart*, niet zonder levensgevaar, geïk, twee dames, die hij aan boord had, door in het water te springen, aan den dood te onttrekken. Een vader van zes kinderen, die door een braaf gedrag, ijver en vlijt, de achting van ieder welkenkenden geniet, verliest door dezen rampslag, geheel zijn bestaan, en hem blijft geene hoop over, dan de liefdadigheid zijner landgenooten, die het lot van een braaf huisvader door weldadige deelneming merklijk kunnen verzachten.

GENEGDE BERIGTEN.

Het huis waaruit de beruchte Fieschi op den Koning geschoten heeft is onlangs tot den grond toe afgebroken, en thans door een zeer fraai gebouw vervangen. — Dit Algiers heeft men gunstige tijdingen. — Z. M. vertrekt nog niet naar Gelderland. — Guizot heeft een diplomatische stap gedaan om Prins Louis Napoleon in vrijheid te stellen; maar is niet geslaagd. — Den 8. Augustus heeft een brand te Hartha, een klein stadje bij Leipzig, 14 huizen vernield. — Te Rome en omstreken klaagt men over koude. — De heer Guizot niet wetende, welke posten hij aan zijne vrienden zoude geven, zal wederom een honderdtal nieuwe consuls naar de handelsteden in Amerika zenden. — Den 13. September zal de prins de Joinville naar Toulon vertrekken, om het bevel van de belle Poulie wederom op zich te nemen, en zich bij het eskader van den heer Hugon te voegen. — De prins de Joinville heeft het aanbod, om tot vice-admiraal benoemd te worden, op nieuw van de hand gewezen. — Er loopen geruchten dat in Kalisch en andere gedeelten van Polen ernstige onlusten zouden uitgebroken zijn. — De Engelsche luchtreiziger Green maakt een ballon gereed in welken hij, verzeld van verscheiden zeer vromen personen, en zelfs van een dame, die tot de groote wereld behoort, van Londen naar Frankrijk wil overkomen. — Donderdag jl. is, tusschen Lagard en Bar-Sur-Aube, een van Mulhausen komende vragtwagen, die met Indische lijnwaden en lapjwerken beladen was, ten gevolge van het te veel geworden zijn der wielen, geheel uit- en afgebrand. De schade wordt voorloopig op honderd duizend en eenige honderden franken begroot. — De Keizer van Rusland heeft van eenige grooten zijner rijks eenen zilveren armstoel met twee verborzen springveerdegenen present gekregen; gelukkig is de Keizer niet gaan zitten.

MENGELINGEN.

Wat is laarzen?

Laarzen is een straf, welke in art. 34 van het criminele wetboek aldus wordt beschreven: (de heer *Singelink* wordt verzocht dit niet te lezen). De straf wordt uitgeoefend, door aan de veroordeelden, nadat hij uit het water zal zijn opgehaald, met een end touw, slagen toe te brengen op den broek (d. i. *per metonymiam* op dat gedeelte des lichaams, hetwelk onder den broek huisvest, en door de natuur daartoe als het ware bestemd schijnt en met den vinger aange- wezen wordt.)

Wat de etymologie van het woord laarzen betreft, zoo durf ik daarmede geen stellige uitspraak doen, en draag het slechts als een gissing voor, of het ook daarvan afkomstig kan zijn, dat men den patient beukt, even als een schoenmaker zijne laarzen.

Het is tegenwoordig mode om over onze barbaarsche krijgswetten te weklagen, om zoodoende de commissie, tot redactie te vermuren; ik daarentegen beweer, dat onze tegenwoordige militaire wetgeving met moederlijke zorg en tederheid voor diegenen wakt, die onder haar bereik komen.

Maar daar hoor ik al dadelijk een heiliger van philantropen opstijven: "L is leugen", onwaarheid! Godverzak! Bewijs! bewijs voor uwe stelling! — *Nego majorem, minorem et consequentiam!*

Met uw verlof, mijnheeren, inden gij mij slecht wilt aanhooren, zoo zal ik u één enkel voorbeeld onder den neus schrijven, zoo overtuigend, dat ik geen tweede noodig heb. — Indien gij maar eens het Wetboek wilt opslaan, zult gij daar vinden dat de straf van kielhaal en het vallen van de raaf niet mag toegepast worden, of het laarzen moet er onmiddellijk op volgen. Hoe menschelijk en medicoforensisch is niet dit voorschrift! Immers, gelijk de wetgever in art. 29 zelfs erkent, zoo is het leven van den patient die gekielhaald wordt in onmiddellijk gevaar; hoe nuttig is het dus, wanneer hij heel of half dood aan de andere zijde van het schip wordt opgehaald, dat hij dadelijk gelaarsd wordt, om de mischienen anders verloren levensvolk weder op te wekken, terwijl de naite en daardoor eng-sluitende broek het rechte nog zoo veel te krachtiger maakt. Is het niet allerheilzaamst, dat den man, die van de raaf valt, dadelijk een zweet-middel wordt toegediend, om daardoor de nadeelige gevolgen van den schrik en de koude, door den val in het water veroorzaakt, te verdrijven? Is het niet beter, dat men een onfeilbaar middel daarvoor neemt, dat altijd werkt, omdat het aantal slagen aan de discretie van commissarissen is overgelaten, mits het maar beneden de 150 zij, dan dat men dit werk aan eenen onkundigen scheepsdoctor, met beschimmelde medicijnen toevertrouwt? Ziet eens, met welk een medische nauwkeurigheid in art. 35 het touw beschreven wordt: dik 24 op streng, oud en ongeteerd touw; terwijl de wetgever er voor alle nauwkeurigheid nog bijvoegt, dat men de raaf niet moet ontregelen, zoodat de gezondheid er bij lijdt; en durft gij dan beweren dat onze krijgswetten onmenschelijk zijn?

Een officier van het garnizoen te Lijon, die veel werks maakte van de studie der krijgskunde, meende onlangs een belangrijke uitvinding te hebben gedaan, die wanneer zij door daadzaken gestaafd ware geworden, de fransche legers ontzeggelijk een krachtig overwigt boven die van andere naties zoude verzekeren: de kunst, namelijk, om gesneuvde manschappen en paarden weder levendig te maken. Vol van de eerste blijdschap over zijne ontdekking, snelde de officier naar een zijner spitsbroeders, deelde hem de zaak mede en ontwikkelde de gronden waarop de uitvinding steunde, benevens de middelen om het plan in werking te brengen met veel vuur en nauwkeurigheid. Inzonderheid toonde hij het nut aan dat de legernagt in Afrika van de toepassing dezer nieuwe theorie reeds kunnen trekken. Ten slotte sloeg hij zijnen verbaasden medeofficier voor om onvoorwaardelijk een proef te nemen, en elkander over en weder dood te steken, en vervolgens op te wekken. Deze, die de proef het eerst zou ondergaan, had veel moeite om den uitvinder te bedriegen, dat het beter ware, zich vooraf aan 'een of ander dier van de zaak te overtuigen. Zijn vriend liet zich door een eerste teleurstelling niet van zijn stuk brengen, en kort daarop een dame te huis brengende, wilde hij haar volstrekt van kant maken, om haar vervolgens het leven terug te schenken. De dame zag zich genoodzaakt luide om hulp te roepen, ten einde het voorgenomen experiment nog even bijtijds te ontgaan. Daar men zich in 't algemeen van deze nieuwe ontdekking meer kwaads dan goeds beloofde, maakte men den officier wijs dat de generaal *Bugeaud* uit Algiers was overgekomen, en hem wenschte te spreken, men plaatste hem in een facre, en vervolgens in het gesicht l'Antiquaille, waar hij bemerkende, dat hij gevangen was, een vroeselijk leven maakte. (J. de la Haye No. 153.)

Middel tegen hondsdoelheid.

De ridder *Noiteaux*, een Franschman, onlangs overleden, heeft dit middel, sinds twee eeuwen uitsluitend in zijn geslacht bekend, op zijn sterfbed medegedeeld aan zijn bechtvader, die, ondanks genoeg was om zijn bechteling van den eed van geheimhouding te onthouden, waaronder het geheim van de medegedeeld en anders met hem ten grave zoude gegaald. Ziehier het recept: «Neem wynruit, wilde anijs, blad en bloem te samen van elk een vingergrèep, voeg er *eglantierwortel* en *schorsnelwortel* in gelijke hoeveelheid bij en hak alles zeer fijn; meng voorts vijf of zes stukjes knullook, ter grootte eener hazelnot, daaronder, en roer, na 'een vingergrèep roer zout er bijgevoegd te hebben, alles in een mortier wel door elkander, zoodat het als een deeg wordt. Giet vervolgens op dat deeg, hetwelk de grootte van een hoenderei zal hebben, een halve keik witten wijn, en eer daarna alles in een vijzel terleeg doet. Laat het mengsel vervolgens door een doek loopen en gebruik dit vocht gedurende negen dagen op een nuchtere maag, u gedurende drie uren daarna van alle spijs en drank onthou-

dende. Als het middel voor Oeren zal dienen, moet de wijn met melk verwisseld worden.

Er bestaat geen voorbeeld, dat het gebruik van dit middel de genezing niet heeft te weeg gebracht.

ALLERLEI.

Het college van examinatoren voor de godsdienst-onderwijzers en rabbinale aspiranten, heeft deszelfs zwaarwichtige werkzaamheden weder volbragt. Sedert dien tijd zijn weder een groot aantal lichten aan den pedagogischen en godgeleerden hemel vertoonden.

Wanneer zij het in den zin krijgen kunnen de Amsterdammers wel eens in het malicieus vallen: aan een gedecoreerd mensch den bijnaam van schoppenbuur te geven, dat gaat te ver!

Hoorder gij immer dat prinsen den ridders der vermeerdering aandringen en dat zij hun bijzen schenken? Zoo niet, dat verze- keren wij u dat onlangs te Amsterdam een prins de stad verliet, om met een zoodanig ridder niet in aanraking te komen.

Behalve de zwaartwijdende heugheden van het examinen der godsdienstonderwijzers en rabbinale aspiranten, vernemen men onderrigt te zijn, dat de Israëlitische geestelijkheid in het hier vaderland, bij rondgaanden brief, de pioetism zullen zulven van den blaam der godslastering, welke de allervermeestte laaidanheid op deze gewijde voortbrengende, noodwellig heeft gepropt. Die geestelijkheid heeft te regt ingezien dat zwijgen consensu, en dat het beter is, dat dan nooit te spreken.

De Hoofd-Commissie tot de zaken der Israëliëren heeft in de eerste eenige centen laten zitten, bij het leenigen der godsdienst-behoefden van de 24 huizegenen, die te Frederiksoord, Willemsoord en Veenhuizen zijn opgenomen; dus voor acht leden jaar 18, de nieuwe leden medegerekend; voor het volgende jaar heeft Amsterdam 350 als buitenkans toegezegd, waarvan het deficiet in kwestie zal bestreden worden.

Maar te Amsterdam grijnst u, waar gij u keert of wandt, de naamloze ellende, in hare schrikwekkende gedaante, aan. Heeren Parnassim te Amsterdam, ware het niet edeler met uwe honderd gulden den nood te leenigen der veelvuldige weduwen, welke rancgeschreeu zich binnen uwe muren dag en nacht in hemel verheft! Heeren Parnassim te Amsterdam, ware het niet goddelijker den hulpeloozen ouderdom te ondersteunen, die verninkt en verhoort, in de Amstelstad, lange pleinen en burgen, len, raanwaart, dan een aantal Poolische vagabonden in Palestina direct en indirect, het geld, voor leken, te doen toerleijen, tot dat einde bussen in uwe godsdiensttempels te plaatsen! Nieuw bij Abrahams deugd, de heilige voorrang welke deze ongelukkig stadgenooten boven deze Poolische ledigloosers toekomt is geest, wind, en de raad om dien voorrang te eerbidigen, geenszins raad der zondaars, zoo als de heeren *Laugel*, *Rivius* en *Pa* trachten diets te maken!

ADVERTENTIEN.

STOOMJAGTEN,

varende tusschen

Middelburg, Dordrecht, Rotterdam

en op alle daar tusschen gelegen Plaatsen

Augustus 1842.

Van Middelburg.		Van Rotterdam.	
	ur. m.		ur. m.
Zaterdag 20.	vm. 11.	Zaterdag 20.	vm. 11.
Zondag 21.	- 11.30	Zondag 21.	- 11.30
Maandag 22.	m. 12.	Maandag 22.	m. 12.
Woensdag 23.	vm. 5.	Woensdag 23.	vm. 5.
Donnerdag 24.	- 6.	Donnerdag 24.	- 6.
Vrijdag 25.	- 7.	Vrijdag 25.	- 7.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 18 Augustus. Sedert den 16. dezer zijn ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:
Die Frau Maria, D. H. Meyer, Riga, lijnzaad; de F. C. Aden, Nemel, houtwaren; de Kleine Hermann, timmerhout; de Harmonie, H. de Dühr, Elburg, rugen; naar Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van daar naar zee gezeld:
Philates, G. Kramer, ballast, Riga.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen te Middelburg,

18 Augustus 1842.

De Nederlandsche mudd.		De Nederlandsche mudd.	
1. Zeeuwache dito	f 9.75	Boekweit	1.50
2. J. dito	9.50	Wijter Garst	1.50
3. J. dito	9.00	Zomergras	1.50
4. J. Walch. Tarwe	10.20	W. Witte Boonen	1.50
5. J. dito	9.75	W. Ruine dito	1.50
Nieuwe dito	10.00	W. Paardenboonen	1.50
2. J. Zeeuwache Rogge	6.50	Z. dito	1.50
3. J. dito	5.80	Haapdie	1.50
Nieuwe dito	6.50	Patentdie	1.50
W. Groene Ervten	8.00	Lijnolie	1.50
3. J. dito	8.25	Haapkoeken f 72	1.50
Spelzaad	12.00	Lijnkoeken x 9.00	1.50
Ervten	5.20		

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.